RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 82.493 van 29 september 1999
in de zaak A. 82.732/X-8748.

In zake : Gerald BARTON,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. VAN STEEN,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Noormannenstraat 42

tegen :

1. de gemeente KORTENBERG,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. DERVEAUX,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
Zwitserlandstraat 29,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. DECLERCQ,
kantoor houdende te 3010 LEUVEN-KESSEL-LO,
Tiensesteenweg 275.

tussenkomende partij :

de n.v. REAL ESTATE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en Partners,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25.

DE VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Gerald BARTON op 2 maart 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

1. de beslissing van 15 april 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortenberg houdende toekenning van de vergunning aan de n.v. REAL ESTATE voor het verkavelen van enkele percelen grond, gelegen aan de Sterrebeeksesteenweg te Everberg (Kortenberg), kadastraal bekend

Sectie D, nrs. k2, l2, m2 en n2, in vier kavels en van

2. het daaraan voorafgaand gunstig advies van 22 januari 1998 van de gemachtigde ambtenaar;
3. de beslissing van 20 mei 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortenberg houdende toekenning van de vergunning aan de n.v. REAL ESTATE voor het verkavelen van enkele percelen grond, gelegen aan de Sterrebeeksesteenweg te Everberg (Kortenberg), kadastraal bekend Sectie D, nrs. k2, l2, m2, n2 en r2, in 24 kavels en van
4. het daaraan voorafgaand gunstig advies van 27 april 1998 van de gemachtigde ambtenaar;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 juli 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 september 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. VAN STEEN, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat B. DERVEAUX, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat P. DECLERCQ, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. REAL ESTATE met een verzoekschrift van 24 maart 1999 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de verwerende partijen en de tussenkomende partij opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, m.b.t. de eerste voorwaarde, verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder de materiële motiveringsplicht en machtsoverschrijding, doordat de eerste en derde bestreden beslissing wel het dispositief van het advies van de gemachtigde ambtenaar overnemen, maar niet doen blijken

van een eigen onderzoek en beoordeling van het college van burgemeester en schepenen;

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat uit beide bestreden beslissingen duidelijk blijkt dat het college van burgemeester en schepenen zich een oordeel heeft gevormd over de verkavelingsaanvragen, door na het overnemen van het gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, zich daarbij aan te sluiten in een afzonderlijk motief dat naar dat advies verwijst, in het eerste besluit aangevuld met een overweging dat de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang komt;

Overwegende dat de tweede verwerende partij zich daarbij aansluit;

Overwegende dat de tussenkomende partij vooreerst stelt dat verzoeker de schending van de wet van 29 juli 1991 niet kan inroepen, enerzijds, omdat dit een nationale wet is die enkel geldt voor de bestuurshandelingen van de federale overheden en voor de Vlaamse overheden het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse regering geldt, voorts omdat, aangenomen dat de wet van 29 juli 1991 toch zou gelden, dit krachtens artikel 6 van die wet niet het geval is indien bijzondere regelingen een niet minder strenge verplichting opleggen, zoals in casu artikel 13 van het decreet van 23 oktober 1991 doet, tenslotte dat beide beslissingen aan de eisen van de formele motiveringsplicht voldoen;

Overwegende dat de eerste en de derde bestreden beslissingen niet beperkt zijn tot de overname van het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar; dat de eerste bestreden beslissing uitdrukkelijk het eigen "standpunt" van het college

van burgemeester en schepenen bevat; dat in dit standpunt wordt verwezen naar het advies van de gemachtigde ambtenaar en wordt overwogen "dat de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang komt"; dat de tweede bestreden beslissing vermeldt dat het college van burgemeester en schepenen het gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar onderschrijft; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat het tweede middel is afgeleid uit de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder de materiële motiveringsplicht en machtsoverschrijding, doordat de gemachtigde ambtenaar, in zijn adviezen zich beperkt tot een enigszins stereotiepe motivering verwijzend naar de verenigbaarheid met het gewestplan, een beschrijving van de plannen en tenslotte de verklaring dat deze plannen verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving, zonder dit in concreto aan te tonen en met name te zeggen waarom deze plannen in concreto verzoenbaar zijn met de residentiële, landelijke en bosrijke omgeving die toch een zekere waarde heeft;

Overwegende dat de uitdrukkelijke motiveringswet op het eerste zicht niet toepasselijk is op een advies; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat het derde middel is afgeleid uit de schending van artikel 57, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de verkavelingsaanvragen, doordat niet blijkt uit het administratief dossier dat de verplichtingen inzake aanplakking en openbaarmaking werden nageleefd; dat verzoeker aanvoert dat de kopie van de

aanplakkingsaffiche in het dossier niet aantoont dat deze op een voor iedereen duidelijk zichtbare plaats werd gezet, hetgeen blijkt uit het feit dat niemand van de omwonenden een bezwaar indiende voor fase 1 en fase 2 terwijl er hevige reacties waren tegen fase 3;

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat de aanvraag werd bekendgemaakt door afchering aan de gemeentehuizen van de deelgemeenten Everberg, Kortenberg en Erps-Kwerps en door de plaatsing van een affiche op de Sterrebeeksesteenweg ter hoogte van de ingang van de verkaveling, dat de goedkeuring van het wegentracé voor de "verkaveling Sterrebeeksesteenweg" in het gemeentelijk informatieblad werd bekendgemaakt en dat een gebrekkige bekendmaking niet kan worden afgeleid uit de afwezigheid van bezwaarschriften;

Overwegende dat volgens het proces-verbaal van sluiting van het openbaar onderzoek van 11 februari 1998, de tweede verkavelingsaanvraag regelmatig werd bekendgemaakt; dat, tenzij verzoeker het tegendeel bewijst, van de juistheid van deze verklaring dient uitgegaan, te meer daar het dossier ook een plan bevat met aanduiding van de plaatsen waar de aanvraag werd openbaar gemaakt, nl. op het perceel in kwestie langs de Sterrebeeksesteenweg ter hoogte van de ontworpen ontsluitingsweg, en op de gemeentehuizen; dat noch de afwezigheid van bezwaren noch het indienen van bezwaren aantonen dat een bekendmaking al of niet regelmatig geschiedde, zeker niet wanneer het gaat om afzonderlijke aanvragen voor afzonderlijke verkavelingen; dat de afwezigheid van bezwaar inzake de eerste en de tweede fase ook het gevolg zou kunnen zijn van het feit dat het gaat om andere percelen zonder toegang naar de wijk Armendaal; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat het vierde middel is afgeleid uit de schending van artikel 55, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996; dat verzoeker stelt dat de tweede bestreden verkavelingsvergunning dezelfde kavels als deze beheerst door de eerste bestreden verkavelingsvergunning betreft, met toevoeging van perceel r2, zodat het in feite gaat om een wijziging van de eerste verkavelingsvergunning door toevoeging van een perceel en de aanleg van een nieuwe verkeersweg zonder dat de daarvoor in artikel 55 van het decreet van ruimtelijke ordening bepaalde specifieke procedure werd gevolgd;

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat beide vergunningen, zoals blijkt uit de kadasterplannen betrekking hebben op telkens andere delen van dezelfde kadastrale percelen;

Overwegende dat het middel feitelijke grondslag lijkt te missen; dat de tweede vergunning andere delen van de percelen betreft; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. REAL ESTATE in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig september 1900 negenennegentig, door :

Mevr. M. VRINTS, kamervoorzitter,
A. TRUYENS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **M. VRINTS.**